

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 28.

Utgitt 9 juni.

1917

Lov

om forandring i lov om salg og skjænkning av brændevin, øl, 7 juni.
vin, frugtvin og mjød av 17 mai 1904.

Vi Haakon. Norges Konge, gjør vitterlig:

at Os er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 23 mai 1917 saalydende:

§ 1.

1. Salg og skjænkning av brændevin, øl, vin, frugtvin og mjød skal herefter alene kunne drives av dem, som har særskilt bevilling dertil overensstemmende med reglerne i lov av 17 mai 1904. Herved gjøres dog ingen forandring i den adgang til salg eller skjænkning, som ifølge nævnte lov tilkommer eller kan gives brændevinssamlag, og heller ikke i den adgang til salg, som efter samme lovs § 1 b og § 36 er tillagt brænderier, destillatører, bryggerier og tilvirkere av indenlandsk frugtvin.

2. Skjænkning av alkoholsvakt øl, hvorved efter 1 juli 1917 forstaaes øl, som indeholder under 2,50 vol. pct. alkohol, er fra samme tidspunkt fri for enhver, som driver herberge (hotel, pensionat, losjhus o. lign.) eller bevertning med mat og drikke.

§ 2. Den, som ved denne lovs ikrafttræden driver salg- eller skjænkevirksomhet med anden hjemmel end i § 1 nævnt, har dog adgang til at fortsætte virksomheten i ett aar fra dette tidspunkt. Gjælder det en virksomhet, som kommunestyret kan gi bevilling til at drive, maa han, hvis han vil gjøre krav paa erstatning efter § 3, inden 3 maaneder efter lovens ikrafttræden søke kommunestyret om bevilling til at fortsætte virksomheten efter etaarsfristens utløp. Ansøkingen skal kommunestyret avgjøre inden 6 maaneder efter lovens ikrafttræden. Den, som har opnaadd bevilling, maa senere søke om fornyelse av bevillingen 6 maaneder, forinden den utløper, og ansøkingen skal

7 juni. være avgjort av kommunestyret 3 maaneder før bevillingstidens utløp. Kommunestyrets beslutning skal i alle tilfælde uten ophold meddeles ansøkeren og vedkommende regjeringsdepartement.

§ 3.

1. Dersom en adgang til salg eller skjænkning ved den lov eller det privilegium, hvori den søker sin hjemmel, maa ansees tilsagt som en rettighet, der skal bestaa uavhengig av senere lovgivning, har den lovlige indehaver av rettigheten krav paa erstatning av statskassen for det tap, som paaføres ham derved, at rettigheten som følge av nærværende lov bortfalder. Ret til saadan erstatning tilkommer dog ikke den, som undlater at søke om bevilling til at fortsette virksomheten overensstemmende med § 2.

2. Ved erstatningens fastsettelse skal der ikke tages hensyn til den økning i inntægt, som maa antages at være en følge av, at konkurransen i omsætningen efter rettighetens erhvervelse er formindsket ved, at andre, som hadde adgang til salg eller skjænkning, er døde eller har undlatt at bruke adgangen, eller ved at andres adgang til salg eller skjænkning er bortfalt ved indløsning eller samlagsnedlæggelser eller iøvrig er ophørt eller innskærpet ved senere lovgivningsbestemmelser. Paa den anden side skal der ved erstatningens fastsettelse tages hensyn til, at rettighetshaveren faar adgang til at bruke paa anden maate den arbeidskraft og kapital, som han tidligere har anvendt i salgs- eller skjænkevirksomhet.

§ 4. Den, som vil gjøre gjældende krav paa erstatning i henhold til § 3, maa anlægge sak derom mot staten inden 4 maaneder efter lovens ikrafttræden. Har nogen ved dette tidspunkt sak gaaende til nærmere fastsettelse av omfanget av en ved tidligere dom i civil sak godkjendt rettighet, er fristen for anlæg av sak til fastsettelse av erstatningens størrelse 2 maaneder fra den tid, dommen i den ved lovens ikrafttræden verterende sak er blitt rettskraftig.

Reises ikke erstatningssak inden de her fastsatte frister, bortfalder kravet paa erstatning.

§ 5. Naar en salgs- eller skjænkevirksomhet ophører ifølge denne lov, uten at utøveren blir tilkjendt erstatning herfor, kan Kongen, i tilfælde hvor billighet taler for det, tilstaa ham et vederlag av statskassen med en sum en gang for alle eller med et aarlig beløp.

§ 6.

1. Fortsetter nogen en salgs- eller skjænkevirksomhet, som skal ophøre i henhold til § 1, utover den frist, som er sat i § 2, eller optar nogen efter denne lovs ikrafttræden en

virksomhet, som i tilfælde skulde ophørt i henhold til § 1, 7 juni. taper han ethvert erstatningskrav og kan heller ikke tilstaaes vederlag i henhold til § 5.

2. I de tilfælde, som omhandles i foregaaende led, kan politiet stænge forretningen, indtil vedkommende forpligter sig til at ophøre med den ulovlige salgs- eller skjænkevirksomhet.

§ 7.

1. Sak angaaende erstatning for tap av salgs- eller skjænkeadgang anlægges ved en særskilt doms- eller skjønsret for det hele land med sæte i Kristiania. Retten bestaar av en formand, en næstformand og fem andre medlemmer, som opnævnes av Kongen. Kongen opnævner tillike fire varamænd og en retsskriver. Rettens formand, næstformand, et av dens øvrige medlemmer og to av varamændene skal ha de egenskaper, som er foreskrevet for høiesteretsdommere. De opnævnte pligter at motta hvervet.

Medlemmene skal avlægge den ed, som er foreskrevet for dommere, hvis de ikke tidligere har avlagt saadan ed.

2. Utgiftene ved rettens virksomhet utredes av statskassen. Medlemmenes og retsskriverens godtgjørelse fastsættes av Kongen.

For saksbehandlingen ved retten betales ingen sportler. Naar staten tilkjendes saksomkostninger, skal der ogsaa tages hensyn til statens utgifter ved rettens behandling av saken.

3. Forliksmægling finder ikke sted.
4. Rettens formand berammer retsmøter og besørger de øvrige medlemmer tilsagt. Retsmøte til fremlæggelse av indlæg og skriftlige beviser og til avgjørelse av begjæring om utsettelse kan holdes av formanden eller et av rettens øvrige juridiske medlemmer, under tilkaldelse av to mandtalsførte retsvidner. Retsmøter kan ogsaa holdes utenfor Kristiania.
5. Retten kan indkalde kravsmanden til personlig avhørelse eller la ham indkalde til avhørelse ved den almindelige underret paa det sted, hvor han bor eller opholder sig.

Finder retten det ønskelig for sakens oplysning, kan den paalægge kravsmanden at fremlægge sine originale regnskaper og andre dokumenter, som vedkommer virksomheten. Rettens medlemmer, retsskriveren og parternes procesfuldmægtiger pligter at bevare taushet om, hvad de saaledes blir bekjendt med, forsaavidt en oplysning derom ikke ansees nødvendig til begrundelse av rettens avgjørelse.

Møter kravsmanden ikke personlig efter lovlig indkaldelse uten at være hindret ved forfald, som retten godkjen-

7 juni. der, eller negter han at avgi forklaring, eller undlater han efter paalæg at fremlægge regnskapsbøker eller papirer, taper han sin ret til erstatning.

6. Angaaende vidners møtepligt og godtgjørelse gjælder, hvad der i straffeprosesloven er bestemt om vidner ved hovedforhandling for lagmandsret.
7. Retten kan negte en bevisførsel, som den finder unyttig eller overflødig.
8. Tvist om, hvorvidt en saksøker har retskrav paa erstatning, skal behandles og paadømmes særskilt, og sakens videre behandling utsættes, indtil avgjørelsen er blit retskraftig.
9. Dersom spørsmålet om, hvorvidt saksøkeren har retskrav paa erstatning, stiller sig ens i flere erstatningssaker, kan retten paa embeds vegne beslutte, at sakene for dette spørsmåls vedkommende skal forenes, eller at én av dem skal behandles og paadømmes først, og de øvrige utsættes, indtil der i den ene sak foreligger retskraftig avgjørelse i spørsmålet.
10. Saafremt der i flere erstatningssaker opstaar likeartede tvistemaal om, hvilke retslige forutsætninger skal legges til grund for erstatningens fastsettelse, gjælder bestemmelsen i nr. 9 paa tilsvarende maate.

§ 8. Rettens skjønsmæssige avgjørelser er endelige. Iøvrig kan dens domme og andre avgjørelser paaankes til Høiesteret. Ankefristen er 4 uker. Saken indstevnes uten hensyn til Høiesterets sessioner og foretages utenfor ordenen efter varslets utløp. Varselsfristen er i alle tilfælde 14 dage.

§ 9. Erstatning for en rettighet, som er bunden til en viss eiendom, fastsettes til en sum én gang for alle. For andre rettigheter fastsettes erstatningen som et aarlig vederlag i et bestemt tidsrum eller for livstid og den regnes fra det tidspunkt, da rettighetens utøvelse efter § 2 ophører.

Saafremt den, som tilkjendes erstatning, har faat eller faar bevilling til fortsættelse av salgs- eller skjænkevirksomheten, skal erstatningen ikke utbetales for den tid, bevillingen gjælder. Dersom rettighetshaveren ikke søker ny bevilling inden den i § 2 nævnte frist, bortfalder kravet paa en tilkjendt erstatning.

§ 10.

1. Naar adgangen til at drive en salgs- eller skjænkevirksomhet ophører inden utløpet av den termin, for hvilken der i henhold til lov av 17 mai 1904 om salg og skjænkning av brændevin, øl, vin, frugtvin og mjød er paalagt avgift, blir avgiften at reducere forholdsvis og det overskytende av en allerede betalt avgift blir at tilbakebetale.
2. Naar en salgs- eller skjænkevirksomhet ophører ifølge denne

lov, kan utøveren med Socialdepartementets samtykke av. 7 juni. hælde mulige restbeholdninger av brændevin, øl, vin, frugtvin eller mjød til nogen, som fremdeles har ret til at drive saadan virksomhet.

§ 11.

1. Denne lov træder i kraft straks.
2. Fra samme tid ophæves § 1 a, § 2, § 9, § 10 nr. 1 og §§ 41 —45 i lov av 17 mai 1904 om salg og skjænkning av brændevin, øl, vin, frugtvin og mjød samt øvrige bestemmelser i ovennævnte lov, forsaavidt de maatte komme i strid med denne lovs indhold.

Ti har Vi antat og bekræftet, likesom Vi herved antar og bekræfter samme som lov, under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania slot den 7 juni 1917.

Haakon.

(L. S.).

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

Kongelig kundgjørelse

7 juni.

om skat til staten paa indtægtsstigning som følge av krigskonjunktur for budgetterminen 1 juli 1917 til 30 juni 1918 paa grundlag av indtægtsaaret 1917.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har den 1 juni d. a. fattet følgende beslutning:

§ 1. For budgetterminen 1 juli 1917 til 30 juni 1918 utskrives en skat til staten av indtægtsstigning som følge av krigskonjunktur paa grundlag av indtægtsaaret 1917.

Skatten erlægges av

- a. skatydere, som ved den ordinære statsskatligning for budgetterminen 1917—1918 er lignet i en indtægt av kr. 10 000,00 eller derover eller som — bortset fra gennemsnitsligning, og naar indtægt av skog ansættes i overensstemmelse med lov av 4 mai 1917 § 4 — i 1917 eller det i stedet trædende regnskaps- eller driftsaar har hat en saa stor nettoindtægt som nævnt.
- b. partrederier og aktieselskaper, som driver skibsrederi, fangstvirksomhet paa havet eller bjergningsvirksomhet, med en nettoindtægt for 1917 av kr. 10 000,00 eller derover.

7 juni. Aktieselskaper av enhver art samt partrederier skal dog kun svare saadan skat, naar de i sidste regnskapsaar har hat en nettoindtægt motsvarende 5 pct. eller mer av den indbetalte kapital.

Betingelse for skattepligt skal desuten være, at den merindtægt, hvorav skat efter § 2 skal erlægges, har utgjort mindst kr. 2 000,00.

§ 2. Ved skattens beregning lægges som merindtægt til grund det beløb, hvormed skatyderens antagne indtægt i 1917 — for skattepligtige, som indtægtslignes efter et andet regnskapsaar end kalenderaaet, i regnskapsaaet 1916—1917 — overstiger middeltallet av den skattepligtiges indtægtsligning efter statsskatteligningene for 1913—1914 og 1912—1913 (de samtidig utførte kommunale ligninger, hvis indtægten har været for liten til at paalægges statsskat) eller en av disse ligninger, om han ikke er lignet ved begge. Er den skattepligtige ved en av ligningene ikke ilignet skat, fordi næringen har git underskud, sættes indtægten ved denne ligning lik 0, og middeltallet beregnes i overensstemmelse hermed. Er den skattepligtige ikke lignet i noget av de nævnte aar, lægges som merindtægt til grund den hele statsskatlignede indtægt for 1917.

For de i § 1 b nævnte skattepligtige selskaper lægges som merindtægt til grund det beløb, hvormed den antagne indtægt i 1917 (eller det i stedet herfor trædende regnskapsaar) overstiger middeltallet av de antagne indtægter i aarene 1913 og 1912 (i tilfælde det i stedet trædende regnskapsaar) eller et av disse aar, om vedkommende selskap ikke har bestaaet i begge. Har næringen i et av disse aar git underskud, sættes indtægten i dette aar lik 0, og middeltallet beregnes i overensstemmelse hermed. Har den skattepligtige ikke hat indtægt i nogen av aarene 1913 og 1912, lægges som merindtægt til grund den antagne indtægt i 1917.

Skatten beregnes av den del av den saaledes ansatte merindtægt, som maa antages at skyldes den herskende europæiske krigstilstand. Vedkommende ligningsmyndighet er berettiget til, ved ansættelse av denne merindtægt, i sammenligningsaarene at sette ut av betragtning en oppebaaren ekstraordinær indtægt ved salg av tomter, skibe, vandfald, forretning eller lignende, forsaavidt saadant salg ikke drives av skatyderen som næring. Likeledes kan i disse aar bortsees fra en ekstraordinær utgift, som ikke forekommer i indtægtsaaet. Er indtægten i 1917 knyttet til en del av aaret, kan ved fastsættelsen av merindtægten gjennemsnittsindtægten i sammenligningsaarene nedsettes til en tilsvarende del av den hele aarsindtægt.

Den merindtægt av skog, som antages at skyldes krigstilstanden, blir særskilt at ansætte i overensstemmelse med lov av

4 mai 1917 § 4 og derefter at tillægge den paa grundlag av de 7 juni. anførte regler til beskatning opførte øvrige merindtægt.

§ 3. Skatten erlægges med følgende satser:

5	pct. av de første kr.	5 000,00
7½	—»— næste »	10 000,00
10	—»— » »	15 000,00
12½	—»— » »	20 000,00
15	—»— » »	25 000,00
17½	—»— » »	25 000,00
20	—»— » »	50 000,00
25	—»— » »	50 000,00
30	—»— merindtægtens overskytende beløb.	

§ 4. Utligningen av skatten foretages av de ligningsmyndigheter, som utfører statsskatligningen for 1917—1918.

Med hensyn til stedet for skatskrivningen gjelder de samme forskrifter, som indeholdes i beslutningen om den almindelige formues- og indtægtsskat til staten for 1917—1918, dens § 3. De i nærværende skattebeslutnings § 1 b omhandlede skattepligtige selskaper skatskrives i det distrikt, hvor kontoret haves, eller bestyrelsen foregaar.

§ 5. Forøvrig kommer til anvendelse bestemmelserne i skatteloven for landet og for byene av 18 august 1911 samt i lov av 4 mai 1917 om utligning av skat til staten paa indtægtsstigning som følge av krigskonjunktur.

§ 6. Denne skattebeslutning træder i kraft straks.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Git paa Kristiania slot den 7 juni 1917.

Under Vor haand og rikets segl.

Haakon,
(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

Kongelig kundgjørelse

om avgift til statskassen av sirup, som anvendes til tilvirkning av drops.

7 juni.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har den 1 juni d. a. fattet følgende beslutning:

7 juni. For tidsrummet 1 juli 1917 til 30 juni 1918 erlægges til statskassen en avgift av 16 øre pr. kg. av sirup, som anvendes til tilvirkning av drops.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Git paa Kristiania slot den 7 juni 1917.

Under Vor haand og rikets segl.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

7 juni.

Kongelig resolution

av 7 juni.

I henhold til lov av 28 mai 1881 om politivedtægter for rikets ladesteder, jfr. lov nr. 3 av 12 juni 1914 og lov av 22 mai 1875 om dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v., meddeles stadfæstelse paa nedenstaaende av ladestedet Stenkjær bystyre den 31 januar og 30 april 1917 vedtagne beslutning til nye politivedtægter, som skal træde istedenfor de ved kongelig resolution av 14 april 1894, jfr. resolutioner av 21 mars 1896, 11 december 1897 og 9de december 1910, stadfæstede politivedtægter:

Kapitel 1.

Om orden paa gaten o. s. v.

§ 1. Det er forbudt paa offentlig gate — hvorunder i denne vedtægt ogsaa er indbefattet enhver for almindelig færdsel bestemt eller almindelig befærdet vei, plads, ubebygget grund eller brygge — at stanse eller stille sig i klynger paa saadan maate, at færdslen derved hindres eller besværliggjøres. Møtende skal altid vike av tilhøre.

§ 2. Paa offentlig gate eller paa havnen maa man ikke synge eller tale høirøstet, saa den offentlige orden forstyrres eller omboende forulempes. Dog kan politiet tillate sang og musik.

Omdeling eller salg paa offentlig gate av aviser, flyveskrifter eller lignende saker kan av politiet forbydes, naar saadant befryktes at ville gi anledning til uorden. Barn under 14 aar, som paa egen haand streifer om paa gaten om aftenen

efter kl. 8 i tiden fra 1 oktober til 30 april og efter kl. 9½ aften 7 juni. i tiden fra 1 mai til 30 september, kan av politiet bringes til sit hjem. Ethvert spil om penger paa offentlig sted er forbudt.

§ 3. Berusende drik maa ikke fortæres paa offentlig gate, plads eller brygge, i aapen baat, beliggende ved plads eller brygge, som er aapen for almindelig færdsel, heller ikke paa aapen mark eller grund eller i aapent portrum eller gaardsrum, som er almindelig befærdet.

§ 4. Ingen maa uten den kjørendes tilladelse stige op paa kjøretøier eller til saadanne fastgjøre haandvogner, kjelker eller andet lignende. At henge bak paa kjøretøier er under alle omstændigheter forbudt.

§ 5. Ingen maa inden byens grænser uten særlig tilladelse av politiet skyte med kanoner, gevær, pistol eller lignende skytevaaben eller gaa med latte skytevaaben paa gaten, forsaa-vidt det ikke sker under militær kommando. Heller ikke maa nogen paa offentlig gate eller utover samme skyte med bue eller lignende eller kaste sten, sneball eller andet saadant, hvorved skade kan bevirkes eller de, som færdes paa gaten, fortrædiges.

Uten politiets tilladelse maa ikke fyrverkerisaker eller andre eksploderende stoffe avbrændes inden byens grænser eller ild optændes i det fri. Ved minering maa behørig forsigtighet iagttages, og anmeldelse om saadanne arbeider maa paa forhaand ske til politiet.

§ 6. I gaterne er det forbudt at ake paa kjælke, gjøre eller benytte sklier (glidebaner), drive lek eller spil. Dog kan politiet gi tilladelse hertil paa steder, hvor det ikke er til hinder for færdslen.

§ 7. Badning i det fri inden byens grænser er forbudt utenfor de steder, som anvises eller tillates av politiet.

Kapitel 2.

Om ordning av den almindelige færdsel.

§ 8. Ingen maa paa offentlig fortaag bære, trække eller paa anden maate føre med sig gjenstande, som er til hinder for færdslen eller utsætter forbigaende for skade eller ulempe.

Barnevogner og barneslæder kan dog trækkes paa fortaag, men ikke flere ved siden av hinanden.

§ 9. Intet, som kan være til hinder for færdslen, maa hen-sættes eller henlægges paa fortaag eller andensteds paa offentlig gate. Dog skal, naar ingen anden plads haves, av- eller paalæsning av varer eller andet kunne ske paa de nævnte steder, naar den foretages med saa liten ulempe for færdslen

7 juni. som mulig, og intet blir liggende i længer tid end høist nødvendig. Frasp ndte kjøretøier maa ikke uten særlig tilladelse av politiet henstaa paa offentlig gate i længer tid, end det behøves til deres av- og paal sning.

  10. Paa offentlig gate maa forspændte kjøretøier kun holde paa de steder, hvor de ikke stanser færdslen, og alltid saa langt til siden av kjørebanen som mulig. De maa ikke ta holdeplads uten paa dertil av politiet anviste steder. Politiet kan ved særegne leiligheter helt eller delvis forby kjørsel i enkelte gater.

  11. Ingen slags arbeide, hvorved færdslen hemmes, eller de forbigaaende utsættes for ulemper, maa foretages paa offentlig gate eller plads. Heller ikke maa t i bankes, luftes eller ophænges til tørring paa disse steder.

  12. Uten tilladelse maa ingen ta plads paa offentlig gate for at sælge varer eller drive anden forretning, og hvor saadan tilladelse er git, ikke utenfor det anviste sted.

Handlende eller andre næringsdrivende maa ikke uth nge eller utstille varer eller andre gjenstande utenfor sine utsalgssteder saaledes, at det virker generende for den offentlige færdsel.

  13. Vindusmarkiser skal være forsvarlig befæstet og anbragt i saadan høide, at disses underkant er minst 2 meter over jorden.

Kapitel 3.

Om foranstaltninger til avvergelse av fare under den offentlige færdsel.

  14. Naar i eller ved offentlig gate skal foretages arbeider, som kan være til hinder for færdslen eller gjøre den usikker, f. eks. minering, opkastning av grøfter og lignende, skal anmeldelse derom betimelig ske til politiet, som foreskriver de fornødne sikkerhetsforanstaltninger. Fra m rket falder paa, og indtil det blir lyst om morgenen, skal der paa stedet være anbragt tændt l gt.

  15. Ved opførelse av nye, nedrivelse eller reparation av ældre bygninger, som er beliggende ved offentlig gate, har vedkommende eier i alle dele at rette sig efter de anordninger, politiet gir ham til forebyggelse av ulemper for de forbigaaende. Under rensning av tak og takrender, maling av hus, istandsættelse av tak og skorstenspiper samt andre arbeider, som foretages utover eller ut til gate eller plads, skal der til advarsel for de forbigaaende langs husv ggen utsættes en eller flere avvisere for at angi, at færdslen sammesteds er forbundet med fare eller ulempe.

§ 16. Naar mur, plankeverk eller andet saadant hegn 7 juni. findes i saa brøstfældig tilstand, at der er fare for nedstyrtning, kan politiet paalægge eieren inden en av det fastsat frist at træffe de foranstaltninger, som maatte ansees fornødent for at forebygge ulempe eller fare for forbiggaaende.

§ 17. Ingen maa paa offentlig gate henkaste glas, potteskaar, spiker, banan- og appelsinskal, papir eller andet, som kan medføre fare eller ulempe for færdslen.

§ 18. De foran huslinjen anbragte stoppekraner skal ikke rake opover fortaagets flate samt derhos være forsynt med kapsel eller lok.

§ 19. Politiet er berettiget til at forby færdsel paa is paa de inden byen liggende eller tilgrænsende bugter, vand og dammer, naar det ikke anser isen fuldkommen sikker.

Kapitel 4.

Om kjøring og ridning,ørsel av kreaturer samt om hunder.

§ 20. Paa offentlig gate maa ikke kjøres eller rides hurtigere end i sagte trav (dilt). Naar kjørende eller ridende møter hinanden, skal de vike av tilhøire, og kjørsel og ridning om gatehjørner skal foregaa paa kjørebanens høire side. Kjørsel forbi en forankjørende sker tilvenstre. Ingen maa kjøre eller ride paa fortaag eller gangsti.

§ 21. Ingen maa kjøre eller ride ind i troppeavdelinger, liktog eller andre processjoner, men enhver har at vike avveien for samme. Der maa heller ikke kjøres eller rides forbi saadanne tog, medmindre det kan ske uten ulempe for de deri deltagende.

§ 22. Den, som under kjørsel paa offentlig gate fører tømmerne, maa ikke slippe disse av haanden, og heller ikke maa han føre tømmerne gaaende paa fortaaget. Hester, som kjørende midlertidig forlater paa offentlig gate eller i portrum, gaardsrum eller lignende steder, der har aapen utkjørsel til offentlig gate, maa være forsvarlig bundet eller undergit forsvarlig tilsyn.

Ingen maa betro hest til nogen, som er beruset eller av andre grunde maa antages ikke at besidde evnen til at styre den. Kjørende maa kun stanse paa steder, hvor de ikke hindrer færdslen. Hester maa ikke bindes med tømmer over fortaag eller anden offentlig passage.

§ 23. Kjøreredskaper med lass skal være forsvarlig læsset. Det er forbudt at læsse tømmer, planker, bord eller lignende materialer paa vogn, kjerre eller slæde paa saadan maate, at materialerne berører hesten eller slæpes paa jorden.

§ 24. Ethvert kjøretøi, som utleies til personbefordring,

7 juni. maa være i forsvarlig stand og renlig holdt; i motsat fald kan politiet forby dets avbenyttelse. Naar det er mørkt, skal firehjulede vogner til personbefordring paa offentlig gate være forsynt med løgt. Paa vinterføre er de kjørende forpligtet til at anbringe bjelder eller klokke paa sine hester, saa man i tilbørlig avstand kan høre deres komme.

§ 25. Ved cykkelridning i byens gater maa der kun rides i promenaderidt, med forsigtighet, ikke i kapridt eller parforceridt. Hver maskine skal være forsynt med klokke, hvorpaa ofte maa ringes. Der maa ikke rides paa fortaagene. Naar cykel benyttes, efterat mørket er faldt paa, skal den være forsynt med tændt løgt.

Viser hester sig urolige, naar de møter en cykkelrytter, skal denne stige av maskinen.

Under ridning i gaterne maa pedalerne ikke slippes.

§ 26. Cykkelridning maa ikke finde sted paa byens offentlige brygger.

§ 27. Det er forbudt at la hester og kreaturer gaa løse i byens gater. Dog kan kjø, faar, gjeter eller svin samt fjærkræ drives i flokker eller enkeltvis, naar det sker under tilstrækkelig opsyn. Okser maa ikke drives, men skal ledes enkeltvis av voksen mand.

§ 28. Naar hunder viser sig biske eller glubske eller har for vane at forulempe mennesker eller hester ved at gjøre ad dem eller fare mot dem, skal eieren efter politiets nærmere bestemmelse holde saadanne hunder bundet eller forsynt med mundkurv. Det samme gjelder om hunder, som politiet av hensyn til størrelse eller race finder at kunne være farlige.

§ 29. Ingen maa hidse hund paa nogen eller undlate at holde sin hund tilbake, naar den i hans paasyn anfalter mennesker eller dyr. Det er likeledes forbudt paa offentlige vei at tirre hunder eller hidse dem sammen.

§ 30. Tisper maa i løpetiden ikke slippes eller ledes paa gaten. Fra kl. 10 aften til kl. 6 morgen er det forbudt at la hunder løpe ute, naar de ikke ledsager nogen. Overtrædes foranstaaende bestemmelse, kan politiet foranstalte hunden opat og i offentlig blad fremlyse den samt, hvis ingen eier inden 3 dogn indløser den, la den sælge eller dræpe. For hundens oppbringelse erlægges av eieren, saafremt denne kan utfindes, 80 øre og for dens føde og bevogtning 40 øre daglig, for hvilke utgifter saavelsom omkostninger ved kundgjørelsen erstatning skal erlægges, forinden hunden tilbakeleveres. Kan hundens eier eller besidder ikke utfindes, blir samtlige omkostninger at utrede av bykassen.

Kapitel 5.

7 juni.

Om fredning av offentlige indretninger og anlæg o. s. v.

§ 31. Det er forbudt at flytte eller bortta, skjære eller ridse i, skrive, male eller tegne paa, bøje, løsrive eller paa anden maate beskadige eller besudle de til offentlig nytte eller pryð bestemte indretninger eller gjenstande, saasom bord og bænker, rækverk, vandposter og træplantninger eller blomsterbed, samt kommunens skog. Det samme gjælder om enhver til offentlig gate eller plads støtende del av hus, mur, plankeverk, port eller deslike. Ingen maa i offentlig anlæg kaste fra sig papir eller lignende.

§ 32. Ingen uvedkommende maa tænde eller slukke de paa offentlig gate anbragte løgter eller befatte sig med offentlige brandsignalapparater uten for at melde ildebrand. Ingen maa uten politiets eller stadsingeniørens samtykke opbryte brolægning eller foreta nogen gravning i offentlig gate.

§ 33. Paa kirkegaard maa ingen lek eller anden med hensyn til stedet upassende opførsel finde sted. Ingen maa paa kirkegården trænge ind til de tider, da indgangen holdes lukket, eller stige over indhegningen, beskadige eller bortta trær, blomster eller andre vekster eller paa nogen maate beskadige eller besudle gravsteder eller andre paa kirkegården værende anlæg. Mindre barn maa kun under opsyn av andre personer komme paa kirkegården, likesom det ogsaa er forbudt at medta barnevogner og hunder sammesteds.

§ 34. Lovlig opslaatte plakater og bekjendtgjørelser er det forbudt at nedrive, besudle eller paa anden maate at beskadige. Private opslag og bekjendtgjørelser paa offentlig eiendom er forbudt og kan fjernes av politiet.

Kapitel 6.

Den offentlige renlighed.

§ 35. Enhver, som eier grund eller bygning til offentlig gate eller plads, er pliktig til at besørge gatefeining utenfor sin eiendom, i gaterne indtil midten av kjørebanen, ved offentlig plads indtil 6 meters avstand fra sin grund, fortaaget iberegnet. Dog kan magistrat og formandskap fritta herfor for større aapne pladsers vedkommende. Saavel i dette tilfælde, som hvor gatefeiningen efter det foranstaaende ikke paahviler vedkommende grundeier, foranstalles og bekostes den av kommunen.

Til gatefeiningen hører ogsaa rengjøring av fortaaget og rendestenen og bortskaffelse av det paa fortaaget voksende græs, likesaa bortfeining av den fra hustakene nedfaldne sne samt iøvrig av sne og is efter politiets ordre.

7 juni. § 36. Gatefeining foretages mindst hver lørdag og ellers efter særskilt paalæg av politiet, naar særegne omstændigheder gjør det nødvendig. Det sammenfeiede maa ikke henkastes paa fortaaget eller i kjørebanen, men bortføres umiddelbart efter tilendebragt feining.

Sne, is, grus eller anden fyld maa ikke henlægges paa andre end dertil av politiet anviste steder, forsaavidt ikke grundeieren selv maatte ha bekvem og skikket plads paa egen eiendom. Naar glat føre indtræffer, skal huseiere og leiere av ubebyggede, til offentlig gate stødende tomter la fortaaget utenfor deres grund bestrø med sand.

§ 37. Bløt eller stinkende gjødsel maa i tidsrummet fra 1 mai til 1 oktober kun uttages og utkjøres mellem kl. 11 aften og 6 morgen. Kasserne maa altid være tætte, utvendig rene og ikke saa fyldte, at der spildes noget under transporten. Gjødssellassene skal kjøres ad korteste vei til deres bestemmelsessted, og er det forbudt under kjørslen gjennem gaterne at stanse med dem kortere eller længere tid.

Ingen slags gjødsel maa bringes ut paa gaten for der at tømmes i vogn, som skal bortbringe den, uten hvor forholdene gjør det nødvendig.

Hvad der i nærværende paragraf er foreskrevet om bløt og stinkende gjødsel, kommer ogsaa til anvendelse paa andre stinkende substanser, saasom indholdet av søppelkasser, avfald fra slagterier, pølsemakerier og garverier eller lignende.

§ 38. Aadsler og stinkende gjenstande maa ikke henkastes i havnen, men henbringes paa de av politiet anviste steder.

§ 39. Ved de offentlige vandposter eller andre offentlige vandtak, hvorfra hentes vand til husbruk, maa ikke klær eller andet vaskes eller skylles eller vand slippes til unytte.

Vand maa ikke utledes eller utskylles over offentlig gate.

Kapitel 7.

Om offentlige bevertningssteder o. s. v.

§ 40. Enhver, som driver restaurant, konditori eller anden offentlig bevertning med spise- eller drikkevarer, skal sørge for, at der i de dertil benyttede lokaler intet forefaller, som strider mot orden og sømmelighet.

§ 41. Ingen maa paa offentlige bevertningssteder gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende adfærd, hvorved andre gjester, verten eller dennes familie eller tjenere fortrædiges eller omboende forstyrres, ei heller paa anden maate vise uanstændighet eller forargelig opførsel.

§ 42.
a. Offentlige bevertnings- og forlystelsessteder skal holdes

lukket fra kl. 11 aften før søn- og helligdage til kl. 5 7 juni. eftermiddag paa disse dage og ellers fra kl. 11 aften til kl. 6 morgen, og maa i denne tid ingen bevertning finde sted, og ingen gjester indlates eller opholde sig paa saadanne steder.

b. Denne bestemmelse skal ikke være til hinder for bevertning av reisende i hoteller og andre offentlige losjihus i den nævnte del av døgnet.

c. Likeledes skal det være overlatt politiet ved enkelte leiligheter at gi speciel tilladelse til at lukke senere og aapne tidligere.

d. Omvendt kan politiet i alle tilfælde, hvor det finder, at vedkommende verter ikke overholder den tilbørlige orden, paaby lukning kl. 9 aften. Politiet kan derhos paaby lukning av offentlige steder, hvor der findes nogen til forlystelse anbragt indretning f. eks. keglebane, hvis benyttelse forstyrrer naboer og omboende.

e. Saadan av politiet meddelt tilladelse, som i denne paragraf nævnt, kan til enhver tid og uten ophold og uten opsigelse eller varsel tilbakekaldes.

f. Ved forskriftene i denne paragraf gjøres ingen forandring i de om tiden for salg og skjænkning av brændevin, øl og vin ifølge lovgivningen gjældende bestemmelser.

Kapitel 8.

Om offentlige forestillinger o. s. v.

§ 43. Ingen maa uten politiets tilladelse gaa omkring og opføre musik, forevise kunster eller andet lignende. I tilfælde av sygdom eller anden gyldig grund er enhver beboer i nærheten berettiget til at forlange, at den, der utfører musik eller støiende præstationer av nævnte art, fjerner sig i tilbørlig avstand.

§ 44. Adgang til at gi offentlige forestillinger, forevisninger eller andre præstationer og konserter er avhengig av politiets tilladelse. Likesaa utkræves politiets tilladelse til at holde offentlig dans, maskerade eller karusel, skytebane, ringkastning og lignende. De i denne paragraf omhandlede tilladelser skal altid være knyttet til en bestemt person, der optræder ansvarlig.

§ 45. Ingen maa avgi eller benytte lokale til offentlig forestilling, konsert, dans, foredrag eller møte, medmindre det av politiet er godkjendt som betryggende med hensyn til publikums sikkerhet. Politiet har derhos at bestemme, hvormange personer der kan indlates i lokalet og paa de forskjellige pladser i samme.

7 juni. § 46. Ved offentlige forestillinger eller andre forlystelser, som nævnt i paragraf 44, skal de besøgende iagttage sømmelighed og orden saavel i som udenfor lokalet og maa ikke ved støj, trampen, vedholdende bifald eller mishagsytringer eller paa anden maate hindre eller avbryde forestillingen eller forstyrre andre tilstedeværende.

Enhver, som har faaet tilladelse til at gi dramatiske forestillinger eller andre offentlige præstationer, skal efterkomme de regler, som politiet maatte foreskrive. Enhver ved forestillingen tilstedeværende er pligtig til at efterkomme politiets anordning til ordenens opretholdelse.

§ 47. For offentlige forestillinger o. s. v. betales forskudsvi følgende afgifter efter politimesterens nærmere bestemmelse:

- a. For dramatiske forestillinger, koncerter, oplæsninger og varieteforestillinger fra kr. 2,00 til kr. 25,00.
- b. For forevisninger av menagerier, panoramaer, vokskabinner og lignende fra kr. 2,00 til kr. 5,00 pr. dag.
- c. For cirkusforestillinger, magiske og ekvilibristiske forestillinger fra kr. 5,00 til kr. 15,00 pr. dag.
- d. For offentlig almindelig bal fra kr. 3,00 til kr. 20,00, maskebal fra kr. 5,00 til kr. 30,00, forsaavidt vedkommende gøres sig en næring derav.
- e. For karusel, skytebane og ringkastning fra kr. 5,00 til kr. 15,00 pr. dag.

Avgiften kan av politiet undtagelsesvis nedsættes eller helt eftergives.

Kapitel 9.

Torvregler.

§ 48. Avgiftsfri torvhandel tillates kun paa de steder, som blir bestemt av formandskapet, efterat politimesterens erklæring er indhentet.

§ 49. Utenfor de dage, som optages av kvæg- og hestemarkedet i september maaned, tillates paa de nævnte steder lade-stedets indvaanere saavelsom utenbysboende fri torvhandel hver onsdag og lørdag til salg av frembringelser av husflid, av have- og jordbruk i naturlig tilstand, vilde bær og blomster, ved og trævirke, torv, levende og slagtede dyr, ugarvede huder og skind, vildt og fjærkræ, sild og fisk, egg, natursmør og ost. Denne tilladelse gjælder kun med hensyn til saadanne varer, som vedkommende sælger selv har producet eller ved egen virksomhet tilveiebragt. Opkjøpere tilstedes saaledes ikke saadan avgiftsfri torvhandel. Vedkommende producent kan dog ved salget benytte fuldmægtig. Salg av fersk fisk og fersk

sild av fiskerne selv tillates uten tidsfrist paa de av politi- 7 juni.
mesteren dertil anviste steder. Indtræffer torvdagene paa helligdag, blir forutgaaende virkedag torvdag.

§ 50. De torvsøkende, som ikke paa en torvdag faar solgt sine varer, skal uten avgift kunne anvises plads til salg paa følgende hverdag, dog kun indtil kl. 1 eftermiddag.

§ 51. Saafremt de i paragraf 49 nævnte torvsøkende anvises plads til salg for længer tid end i paragraf 50 anført, eller andre næringsdrivende anvises plads paa torv eller andet offentlig sted, betaler de til bykassen en avgift efter næringsens beskaffenhet og politimesterens nærmere bestemmelse inden de i nærværende vedtægts kapitel 11 satte grænser. Avgiften betales forskudsvis samtidig med bevillings meddelelse for vedkommende og kan ikke fordres tilbakebetalt, selv om rettigheten ikke benyttes.

§ 52. Tiden for torvhandel er fra kl. 8 morgen til kl. 2 eftermiddag. Politimesteren kan dog, naar forholdene maatte gjøre det ønskelig, indrømme undtagelser fra denne tidsindskrænkning.

§ 53. De, som ønsker plads for torvhandel, maa ordne sit utsalg paa den maate, som politiet anviser, og i det hele følge politiets ordensforskrifter. Ingen maa lægge hindringer i veien for den fri adgang til utsalgpladsene eller paa anden maate forstyrre handelen.

§ 54. Ingen maa ta plads paa torvet med sine varer tidligere end en halv time før dagens torvhandel skal begynde. Inden en time efter torvtidens slut maa varer saavel som transportredskaper, bord, kurver o. l., som er benyttet ved handelen, være fjernet fra torvet.

§ 55. Torvhandlere maa ikke kaste bedærvede varer eller andet avfald paa torvpladsen. De, som faar fast torvplads, er forpligtet til hver dag at ryddiggjøre og pudse pladsen efter sig.

§ 56. Den, som trods paamindelse driver handel med andre varer, til andre tider eller paa andre steder end tillatt og i det hele tat forøvrig ikke etterkommer de til enhver tid gjældende bestemmelser for torvhandelen, kan av politiet bortvises fra pladsen.

Kapitel 10.

Regler for benyttelse av fiskekaien.

§ 57. Paa fiskekaien maa kun foregaa salg av sild og fisk.

§ 58. Plads paa fiskekaien tilstedes alene fiskerne selv. Opkjøpere har saaledes ikke adgang til der at forhandle sine varer.

§ 59. De, der benytter fiskekaien, har i enhver henseende

7 juni. at rette sig efter politiets paabud med hensyn saavel til orden og renlighed som iøvrig.

Kapitel 11.

Angaaende avgift for benyttelse av torvpladser.

§ 60. Følgende avgifter blir at erlægge til bykassen for faste torvpladser samt for bruk av torvene av dem, som ikke — ifølge bystyrets beslutning — maatte være fritat for avgift:

A. For torvplads utenfor fiskekaaien:

Kr. 10,00 — ti kroner — pr. maaned.

For handlendes benyttelse av torvene leilighetsvis erlægges en avgift stor kr. 1,00 pr. dag eller del av saadan. Som leilighetsvis ansees benyttelsen, naar plads ikke er leiet for mindst en maaned.

B. For torvplads under heste- og kvægmarkedet:

For telt med tak kr. 1,00 — en krone — pr. m². — dog mindst kr. 1,00 pr. dag.

Denne bestemmelse gjelder ogsaa for plads paa Sandene. For kaffetelt betales av indenbysboende intet. Utenbysboende betaler kr. 1,00 pr. dag.

For enkelt torvplads med kasse eller kiste betales kr. 1,00 pr. dag.

Bevilling til torvplads meddeles av politiet.

Politimesteren er berettiget til at indrømme avgiftsfri plads eller til at redusere avgiften i tilfælde av sykdom, fattigdom eller andre aarsaker, f. eks. ophjælp av en enkelt bedrift, eller hensyn til fremme av direkte omsætning av landbefolkningens produkter i byen skulde gjøre det ønskelig.

Forsaavidt ældre indehaver av fast torvplads begjærer denne fornyet, har han hertil fortrinsret. Dog saaledes, at byens indvaanere i alle tilfælde er fortrinsberettiget foran utenbysboende.

Bevillingen skal indeholde, at politiet naarsomhelst kan tilbakekalde den samt, at den ikke i noget tilfælde kan overdrages til andre.

Alle avgifter indbetales forskudsvis til politiet. Avgiften for faste pladser, leiet for en maaned, for hele denne tid ad gangen. Iøvrig for hver dag.

Skulde desuagtet nogen avgift ikke bli betalt, kan politiet tilbakekalde bevillingen.

Næringens ophør ved dødsfald eller av hvilkensomhelst anden grund, f. eks. politiets tilbakekaldelse av bevillingen, bevirker ingen tilbakebetaling av allerede erlagt avgift.

Kapitel 12.

7 juni.

Forskjellige bestemmelser.

§ 61. Det skal være politiet overlatt at paalægge personer, som paa offentlig gate eller brygge søker erhverv ved i en eller anden henseende at tilby publikum sin tjeneste, at forsyne sig med skilt eller andet merke til tegn paa, at de dertil av politiet er godkjendt, og med den følge at personer, som uten berettigelse benytter saadant merke, derved forfalder til straf for overtrædelse av denne vedtægt. Politiet har at utfærdige de nærmere regler eller bestemmelser, som findes fornødent til ordning av den i denne paragraf nævnte bedrift; dog med den indskrænkning, at de nødvendige takster fastsettes av magistrat og formandskap. Overtrædelse av de i medhold herav trufne bestemmelser ansees som overtrædelse av denne vedtægt.

§ 62. Bruken av sirene eller dampfløite er forbudt som avgangssignal.

§ 63. Naar nogen undlater, hvad der ifølge denne vedtægt paahviler ham, kan politiet foranstalte det utført eller træffe fornødne foranstaltninger til at forhindre, at forsømmelsen avstedkommer skade.

Omkostningene hermed blir likesom omkostningene ved de forføininger, som av politiet træffes for at forhindre forberedte eller stanse endnu ikke fuldførte handlinger, som ved vedtægten er forbudt, eller for at rydde av veien ulemper, som er foranlediget ved brudd paa denne vedtægt, at utrede av den skyldige.

§ 64. Overtrædelse av nærværende vedtægts bestemmelser samt av de i henhold til disse givne paabud straffes, forsaavidt de ikke rammes av strengere straf, i henhold til straffelovens § 339, 2 med bøter fra 1 til 5 000 kroner.

§ 65. Denne vedtægt træder i kraft 2 maaneder efter dens bekjendtgjørelse i »Norsk Lovtidende«.

Ved denne vedtægts ikrafttræden ophæves de nugældende politivedtægter for ladestedet.

Kongelig resolution

7 juni.

av 7 juni.

I henhold til lov av 18 juni 1915 om midlertidig forlængelse av den i lovene om patenter av 16 juni 1885 og 2 juli 1910, henholdsvis § 6 og § 14, omhandlede tillægsfrist for betaling av aarsavgift for patenter bestemmes:

Den i § 6, tredje led, i lov om patenter av 16 juni 1885 og i § 14, andet led, i lov om patenter av 2 juli 1910 omhandlede

7 juni. tillægsfrist av 3 maaneder for betaling av aarsavgift for patenter forlænges for de patenter, for hvilke aarsavgiften forfalder i tiden fra og med 1 januar 1917 til og med 30 september 1917, til 9 maaneder, og for de patenter, for hvilke aarsavgiften forfalder i tiden fra og med 1 oktober 1917 til og med 29 mars 1918, til 30 juni 1918.

7 juni.

Kongelig resolution

av 7 juni.

I medhold av § 2 i lov av 14 juli 1916 om midlertidig forlængelse av den i artikel 4 i Pariserkonventionen av 20 mars 1883, senest revidert i Washington 2 juni 1911, fastsatte prioritetsfrist for patentkrav bestemmes, at den i nævnte lovs § 1 omhandlede forlængelse av prioritetsfristen for tiden skal tilkomme borgere og undersaat-ter av Nederlandene og Italien.

7 juni.

Kongelig resolution

av 7 juni.

I henhold til § 1 i lov av 14 juli 1916 om midlertidig forlængelse av den i artikel 4 i Pariserkonventionen av 20 mars 1883, senest revidert i Washington 2 juni 1911, fastsatte prioritetsfrist for patentkrav bestemmes:

Den i henhold til artikel 4 i Pariserkonventionen av 20 mars 1883, senest revidert i Washington 2 juni 1911, fastsatte frist av 12 maaneder for opnaaelse av den i nævnte artikel omhandlede fortrinnsret, som tilkommer borger eller undersaat av nogen unionsstat for indgivelse av krav paa patent, forlænges, forsaavidt fristen ikke var utløpet den 29 juli 1914, yderligere til og med 31 december 1917.

7 juni.

Kongelig resolution

av 7 juni.

I medhold av § 6 i lov om vernskogens bevarelse og mot skogens ødelæggelse m. v. av 8 august 1908 meddeles approbation paa den av herredsstyret for Drangedals herred,

Bratsbergs amt, i møte den 19 februar 1917 fattede beslutning angaaende forandring av §§ 2 og 4 i de ved kongelig resolution av 6 oktober 1916 approberte skogvedtægter for herredet.

Efter den besluttede forandring skal § 2 lyde:
 »Uten hinder av forbudet i § 1 kan aavirkes helt tørre eller vindfeldte trær. Likesaa kan, uanset samme forbud, foretages:

- a. Renskningshugst, hvorved forstaaes hugst av undertrykte, vantrevne, skrantende eller øiensynlig beskadigede trær.
- b. Tyndingshugst, hvorved forstaaes hugst av trær, som staar saa tæt, at tilveksten og efterveksten i den samlede træbestand hemmes.
- c. Blødning-, gruppe- og frøtræstillingshugst. Findes det ønskelig og hensigtsmæssig at anlegge snauhugst, maa skograadet derom gives særskilt underretning, før hugsten foretages.»

§ 4 skal lyde:

»Skograadet er berettiget til at øve den kontrol med blinkning og hugst efter § 2 a, b og c, som det finder paakrævet, og kan i tilfælde kræve blinkningen utført ved opsynsmanden.

Opsynsmanden er berettiget til ved hvilkensomhelst blinkning eller hugst at kræve gjensat det antal friske, kraftige læ- og frøtrær, som ansees paakrævet av hensyn til skogens bevarelse og eftervekst. Disse merkes paa en særskilt maate og maa ikke fjernes eller skades uten opsynsmandens samtykke.»

Kongelig resolution

av 7 juni.

I medhold av lov om ansvar for skade paa bufæ ved hund m. v. av 20 august 1915 dens § 2, 2det punktum, meddeles approbation paa de av Øvre Rendalens herredsstyre i Hedemarkens amt, Aal og Lier herredsstyrer i Buskeruds amt samt Tjeldsunds herredsstyre i Nordlands amt, henholdsvis under 21 april, 14 mai, 21 april og 12 mai 1917 fattede beslutninger, hvorved bestemmes, at hund, som i vedkommende herred paatræffes uten ledsager i beitestrækning i den tid, bufæ beiter, kan saavel grundeieren som bufæets eier eller besidder og enhver i strækningen haveberettiget straks la drøpe paa stedet eller, inden 3 maaneder, kræve drøpt ved politiets foranstaltning.

7 juni.

7 juni.

Kongelig resolution

av 7 juni.

I medhold av lov om pigtraads anvendelse til gjærde av 14 juli 1893 § 1 meddeles stadfæstelse paa følgende av Urskogs herredsstyre i Akershus amt i møte den 7 mai 1917 fattede beslutning:

1. Inden Urskogs herred maa pigtraad ikke anvendes til gjærde mot anden mands eiendom uten dennes samtykke.
2. Paa gjærde langs offentlig vei maa ikke anbringes mer end høist 2 pigtraader, som maa fæstes til stolperne paa den side, som vender fra veien, hvorhos 2 eller flere glatte traader maa anbringes paa den side av stolperne, som vender mot veien.
3. Tidligere av pigtraad opførte gjærder maa ikke i strid med foranstaaende bestemmelser repareres med pigtraad.
4. Overtrædelse av disse bestemmelser er belagt med straf.
5. De ved kongelig resolution av 1 december 1894 stadfæstede bestemmelser om pigtraads anvendelse til gjærde inden Urskogs herred ophæves.

7 juni.

Kongelig resolution

av 7 juni.

De i §§ 2, 3 og 4 i lov om erhvervelse av skog av 18 september 1909, jfr. lov nr. 3 av 13 august 1915, omhandlede grænser for koncessionsfri erhvervelse av skog nedsættes i medhold av samme lovs § 5 for Nes herred, Buskeruds amt, til 10 ha., og kongelig resolution av 11 oktober 1912, hvorved det i førstnævnte lovs § 3 nævnte flateindhold 500 ha. for herredet blev nedsat til 100 ha., ophæves.

Denne bestemmelse træder i kraft straks.

7 juni.

Kongelig resolution

av 7 juni.

I medhold av lov om fredning av ferskvandsfisk av 30 mai 1894 § 1 fastsættes nedenstaaende fiskeriregler, gjældende for et tidsrum av 3 aar fra 1 januar 1917 at regne, for den del av Krøderen, der ligger inden Krødsherred i Buskeruds amt, samt dens bielver, saalangt fisk gaar op fra hovedvasdraget:

1. Bruk av oter og lyster samt alle bundne fiskeredskaper saa som not og garn med mindre maskevidde end 26 mm. i vaat tilstand er til enhver tid forbudt.

Herfra undtages haav, der alene benyttes til hjælp ved krokfiske.

2. Ethvert fiske er forbudt fra 15 oktober til 15 november begge dage medregnet. Bruk av not er forbudt fra 1 oktober til 15 november begge dage medregnet.

3. Overtrædelse av foranstaaende bestemmelser er belagt med straf.

4. Høieste resolutioner av 3 februar 1872 og 18 mai 1903 samt 8 oktober 1889 post 1 ophæves, forsaavidt Krøds-herreds herred angaar.

(Neden gik herfor 8/503)

Kongelig resolution

7 juni.

av 7 juni.

I medhold av lov om fredning av ferskvandsfisk av 30 mai 1894 § 1 fastsettes nedenstaaende fiskeriregler for Hedalens herred i Kristians amt:

I.

Under forutsætning av, at lignende regler er gjældende ogsaa i Nordre Fron, bestemmes for Mugvandets vedkommende:

§ 1. Fra 5 september til 15 oktober skal alt fiske være forbudt.

§ 2. Fiskeri med dragnet, lystring, sleo, teine og dæmning skal til enhver tid være forbudt.

§ 3. Garn og andre bundne fiskeredskaper maa i vaat tilstand ikke ha mindre maskevidde end 32 mm. mellem knuterne.

Haav til bruk som hjælperedskap ved andet fiske kan ha mindre maskevidde.

II.

For de øvrige fiskevand med sine elver gjælder de under I vedtagne regler med følgende forandringer:

1. § 1 utgaar for Mæringsdalsvandets og Muruelvens vedkommende.

2. § 1 skal for Refjeldsvandenes og deres elves vedkommende lyde:

Fra 15 september til 15 oktober skal alt fiske være forbudt.

Overtrædelse av disse bestemmelser er belagt med straf.

7 juni.

III.

Kongelig resolution av 17 juli 1908 om fiskeriregler for Hedalens herred ophæves — forsaavidt de endnu er gjældende — fra den tid, disse fiskeriregler træder i kraft.

7 juni.

Kongelig resolution

av 7 juni.

- I. I medhold av midlertidig lov av 26 juli 1916 indeholdende tillæg til lov angaaende jagt og fangst av 20 mai 1899 bestemmes, at elg kan fældes inden Nordli herred, Nordre Trondhjems amt, foruten i den i lov angaaende jagt og fangst av 20 mai 1899 fastsatte tid (nemlig fra og med 10 til og med 30 september) ogsaa i tiden fra og med 1 til og med 7 oktober 1917 paa betingelse av, at kjøt av elg, som fældes i sidstnævnte tidsrum inden nævnte herred, av jageren avhændes til provianteringsraadet i Nordli herred mot et vederlag, som ikke maa overstige 1 krone pr. kilo, levert inden herredet efter provianteringsraadets nærmere bestemmelse.
- II. Den, som handler i strid med denne resolution, straffes efter den almindelige borgerlige straffelovs § 339.

7 juni.

Kongelig resolution

av 7 juni.

I henhold til § 84 i lov om bygningsvæsenet av 27 juli 1896 meddeles approbation paa Vossevangens bygningsrepræsentantskaps beslutning i møte den 2 mai 1917 angaaende betalingsregulativ for bygningstilsyn m. v., saalydende:

- A. For anmeldelse av nybygning og forandring betales kr. 2,00, der erlægges ved anmeldelsens indsendelse.
- B. For tilsyn med bygningsarbeidets utførelse og meddelelse av fornødne attester erlægges betaling efter følgende regler:
 1. For tilsyn med nybygning indtil 80 m² størrelse kr. 7,00.
 2. For tilsyn med nybygning fra 80 m²—150 m² størrelse kr. 12,00 og videre 5 kroner i tillæg for hver overskytende 100 m² eller del derav.

3. For tilsyn med opførelse av uthus med eller uten ild- 7 juni.
sted paa indtil 75 m². størrelse kr. 3,00.

Halvparten herav beregnes for hver etage over en, kjelder regnes for 1 etage. Derimot ikke kvist- eller loft-etage, medmindre det indredes til beboelse.

Ved paabygning eller underbygning betales halvparten av den for nybygning fastsatte takst.

- C. For tilsyn og attester for piper med tilhørende ildsteder i henhold til bygningslovens § 79 betales:

For en pipe med ildsted kr. 1,60

» hver overskytende pipe i tillæg » 0,80

For bakerier til haandverksdrift og de i lovens §§ 65, 66, 68 og 69 omhandlede indretninger betales kr. 3,00.

Ovennevnte betaling tilfalder:

- a) Betaling for anmeldelsen og tilsynet: bygningsinspektøren.
- b) Betaling for tilsynet med piper: brandchef og feiermester med en halvpart hver.

Kongelig resolution

7 juni.

av 7 juni.

I henhold til § 4 i lov om foranstaltninger til betryggelse mot fare og ulemper ved elektriske anlæg m. v. av 16 mai 1896, jfr. tillægslov av 19 juli 1912 nr. 9, bestemmes, at § 5 i det ved Stortingets beslutning av 19 juli 1912 godkjendte regulativ for erlæggelse av avgift for godkjendelse av og tilsyn med elektriske sterkstrømsanlæg skal lyde overensstemmende med det i Arbeidsdepartementets foredrag av 7 juni 1917 indtagne forslag.

Denne forandring træder i kraft 1 juli 1917.

Forandringen gaar ut paa, at der istedenfor uttrykket »20 kw.« i § 5 i regulativet skal benyttes uttrykket »20 kva.», jfr. stortingsbeslutning 16 mars 1917 (indtat i Lovtid. 2den avd. s. a., 1ste hefte s. 133).

Utgiver: Byraachef Young.

Grøndahl & Søns boktrykkeri Kristiania.